

14 juni 2015 CYCLE TOUR AMSTERDAM – Le Champion – Nico Offerman

 nico-offerman.nl/14-juni-2015-cycle-tour-amsterdam-le-champion

ThemeGrill

3 oktober
2015



Een rondje buiten de deur.

Een paar keer per jaar zoek ik leuke toertjes buiten onze regio zoals Ermelo, Driebergen en nu dan Amsterdam. Le Champion organiseert een leuke tocht en je kan kiezen uit vier verschillende afstanden: 45, 75, 115 en 150 kilometer. Uiteraard ging ik voor de 150 kilometer. Maar om nu alleen te gaan was niet leuk dus ik nodigde Martijn uit en die ging graag mee.

Dus om 07:00 uur de auto in en richting Amsterdam. Onderweg kom je dan al veel auto's tegen met fietsen erop erachter en erin dat beloofd een drukke tour te worden.

Aangekomen op de parkeerplaats viel het hartstikke mee en voordat we de fietsen klaar gingen zetten gingen we op de geur van koffie af, binnen in het restaurant was het een gezellige drukte maar niet overvol. Na de koffie gingen we de startnummers halen en toen kregen we al in de gaten dat we moesten opschieten. In tegenstelling tot andere verenigingen werd het een gezamenlijke start dus snel naar de start en daar aangekomen werden we al snel weggeschoten door Marijn de Vries die ook mee zou fietsen met de Lady's nou dat leek ons ook wel prettig om in het dames peloton te fietsen maar dat was niet de bedoeling en buiten één keer tijdens een stop hebben we de dames niet meer gezien.

Maar goed de start was gedaan en netjes in het rijtje reden we mee richting Naarden, tijdens het genieten van de mooie omgeving kwam er een rij wielrenners langzij die minder genoten ze reden het snot voor ogen en je zag achteraan toeders die het niet bij konden houden, mond open kwijl uit de mond en na wat later bleek met de ogen dicht. Wij reden al 32 in het uur dus we keken elkaar eens aan en kwamen stilzwijgen tot de conclusie dat we er niet achter aan zouden gaan.

Verstandig he!

Zo peddelde we rustig door en in Naarden aangekomen JA HOOR! Daar lag het hele zootje bidons opengereten over de weg hele dure niet aan hun bestede fietsen lagen op de weg. En wij slalomde erom heen. Zo gingen we in een groot peloton richting Amersfoort we zaten redelijk voorin dus konden alles goed overzien maar als ze voor gingen remmen hoorde je ze achterin schelden en slippen dus daar wilde we graag weg komen. Nog harder rijden was geen optie omdat we door de gunstige wind al 34 KM p/u reden en dan zou het peloton achter ons aan komen. De oplossing kwam eraan er was namelijk een stop met een verzorgingspost waar iedereen ging stoppen, dit was voor ons te vroeg en we besloten met z'n tweeën door te rijden. En zo kwam het dat we kilometers als eerste van de toer door kwamen. Verkeersregelaars sprongen op en gingen gauw het verkeer regelen en je zag aan ze hoe kan het dat er nu al fietsers door komen. Zo reden we in een gestaagd tempo van 34 / 36 in het uur lekker door en wat een mooie route. Tussen Amersfoort en Nijkerk kregen we nog te maken met een achteraf leuk natuurverschijnsel namelijk de banden maakte z'n herrie en wij maar kijken wat is dit nou het leek wel of de banden bleven plakken, nu reden we door mooie lanen en buitenweggetjes met veel bomen en we kwamen tot de conclusie dat luizenpoep was en dat kilometers lang. Zo en dan nu op naar Almere maar ook onze natuur kwam in beweging en zo moesten we stoppen voor een sanitaire stop wat wel jammer was omdat we toen ingehaald werden door de eerste snelle groepen, dus reden we niet meer vooraan. Gauw weer op pad en dan maar aansluiten bij een groep de kilometers met twee zaten al aardig in de benen na een leuk groepje gevonden te hebben ging het rap naar Almere. Het verhaal door Almere zal ik iedereen besparen je kon niets meer zien omdat je geconcentreerd en alert moest rijden de fietspaden smal en de snelheid te hoog maar afhaken was geen optie. Onderweg konden we nog een dame meenemen die er behoorlijk doorheen zat maar we hielden haar goed uit de wind en zo kon ze mee naar Amsterdam. De afstand tussen Almere en Amsterdam ging in een rap tempo en we besloten nu maar weer kopwerk te doen. Achter ons dunde het goed uit maar de dame hield stand en zo kwamen we bij de finish waar de speaker ons naar binnen praatte. Met een mooie bidon en medaille konden we het restaurant weer bezoeken voor koffie met. uiteraard APPELTAART.